

2. Zarzut drugi dotyczący istotnego proceduralnego naruszenia art. 38 regulaminu pracowniczego.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia ogólnej zasady dbałości w ramach prawa do dobrej administracji w związku z nieuwzględnieniem wszystkich okoliczności faktycznych sprawy i brakiem uzasadnienia.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa do ochrony rodziny, o którym mowa w art. 33 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 28 lutego 2020 r. – NEC Oncoimmunity / EASME

(Sprawa T-132/20)

(2020/C 161/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: NEC Oncoimmunity A/S (Oslo, Norwegia) (przedstawiciele: adwokaci T. Nordby, R. Bråthen i O. Brouwer)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- tytułem żądania głównego, zgodnie z art. 263 TFUE, o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji [decyzji z dnia 16 grudnia 2019 r. kończącej udział strony skarżącej w postępowaniu H2020/EIC/SMEInst-2018-2020-2 dotyczącym projektu MEDIVAC(850078)];
 - obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą i wszystkich interwenientów;
- tytułem żądania ewentualnego, zgodnie z art. 272 TFUE, o:
 - stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zobowiązań umownych przez stronę pozwaną;
 - obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą i wszystkich interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty w odniesieniu do żądań opartych na art. 263 TFUE i jeden zarzut w odniesieniu do żądań opartych na art. 272 TFUE.

1. Zarzut pierwszy na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że strona pozwana naruszyła prawo i błędnie zastosowała kryteria kwalifikowalności do celów subwencji na podstawie instrumentu poświęconego MŚP ustanowionego w rozporządzeniu nr 1290/2013 (¹).
2. Zarzut drugi na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że strona pozwana naruszyła prawo, gdyż zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zasady równego traktowania.
3. Zarzut trzeci na podstawie art. 263 TFUE, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja jest obciążona naruszeniem zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.

4. Jedyny zarzut na podstawie art. 272 TFUE, dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja doprowadziła, w szczególności z powodu błędu stwierdzonego w wykładni obowiązującego prawa i praktyki dyskryminacyjnej, do nieprawidłowej wykładni i naruszenia zobowiązań umownych wobec strony skarżącej.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1290/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. 2013, L 347, s. 81).

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2020 r. – Huhtamäki/Komission

(Sprawa T-134/20)

(2020/C 161/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Huhtamäki Sàrl (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciele: M. Struys i F. Pili, avocats)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 18 grudnia 2019 r., o odrzuceniu, zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (¹), złożonego przez skarżącą w dniu 13 listopada 2019 r. wniosku potwierdzającego dotyczące udzielenia dostępu do dokumentów na podstawie tego rozporządzenia;
- nakazanie Komisji Europejskiej udzielenia skarżącej dostępu do jawnych wersji dokumentu zawierającego wykaz beneficjentów indywidualnych interpretacji prawa podatkowego (tax rulings) dostarczonego przez Luksemburg w dniu 22 grudnia 2014 r. w odpowiedzi na pismo Komisji z dnia 19 czerwca 2013 r. i przywołanego w pkt 4 wydanej przez Komisję w dniu 7 marca 2019 r. decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego w sprawie dotyczącej pomocy państwa SA.50400 (2019/NN-2) – Luksemburg – Domniemana pomoc państwa na rzecz Huhtamäki, a także do przyjętych przez organy luksemburskiej administracji podatkowej indywidualnych interpretacji prawa podatkowego (tax rulings), o których mowa w pkt 4 i 7 tej decyzji Komisji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa, jakiego miała dopuścić się Komisja uznając, że przyjęte w orzecznictwie ogólne domniemanie nieujawniania ma zastosowanie do złożonego przez skarżącą wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że, przy założeniu, iż domniemanie nieujawniania ma zastosowanie w niniejszym przypadku (quod non), brak jakiegokolwiek możliwego naruszenia interesów chronionych przez art. 4 ust. 2 akapity pierwszy i trzeci rozporządzenia nr 1049/2001 stoi na przeszkodzie przyjęciu takiego domniemania (część pierwsza zarzutu drugiego). Skarżąca podnosi ponadto, że w każdym razie ciężar obalenia tego domniemania jest przeniesiony, gdyż nadrzędne względy związane z interesem ogólnym uzasadniają ujawnienie dokumentów, których dotyczą złożone wnioski (część druga zarzutu drugiego).